

СПІЛЬНОМУ УКРАЇНСЬКО-БІЛОРУСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВУ "ТОМАШГОРОДСЬКИЙ ШЕБЗАВОД №5" - 50 РОКІВ

У КАМЕНЯРІВ спільного українсько-білоруського підприємства "Томашгородський щебзавод №5" визначна подія в житті — 50-річчя з дня початку його роботи. На заводі працюють 130 чоловік і 75 з них мають трудовий стаж більше 20 років.

Головне завдання колективу — видобувати гірничу масу та виготовляти щебінь. Щебінь тут виготовляють трьох фракцій — 5x10, 10x20 мм, який використовується для будівництва і ремонту автодоріг, та 25x60 мм — для будівництва та ремонту залізничних колій. З усієї кількості виготовленої продукції майже 75 процентів йде на будівництво залізниць, решта — автодоріг.

Готову продукцію щебзавод реалізує в основному автопідприємствам Львівської та Волинської областей, Львівській залізниці, (якій підпорядкований завод), певну кількість щебеню закупляють білоруські та прибалтійські замовники, деякий прибуток дає реалізація відсіву, який закупляють сільськогосподарські підпри-

тисячі кубометрів. Заробітна плата робітників в середньому зросла із 114 до 162 гривень. Причому виплачується вона сьогодні майже без затримки.

Очолює колектив досвідчений спеціаліст і керівник Василь Іванович Богданець, чий трудовий стаж на заводі складає 33 роки. Починав він свою трудову біографію електриком, потім працював начальником дробильно-сорту-

сортувального цеху Ганна Панасівна Таргоній, молоді робітники Сергій Володимирович Тимошук, Микола Васильович Озеранчук і інші.

В день свята добрим словом варто згадати цілі династії каменярів — діти і батьки трудилися і трудяться поруч, докладали і докладають чимало сил для розвитку підприємства. Серед них трудова династія Кудитіних,

до якої належать батько Василь Васильович Близнюк (нині покійний), головний механік заводу Степан Петрович Кудитін, інженер по техніці безпеки Борис Степанович Кудитін. Ветеран праці, слюсар-ремонтник дробильно-сортувального цеху Петро Минович Таргоній, його

сини машиніст екскаватора Степан Петрович і машиніст дробилки Петро Петрович — утворюють ще одну династію каменярів. Не менш відомими в Томашгороді є династії Пехотіних, Терещуків, Щерби. До складу першої належать Андрій Дмитрович Пехотін (нині пенсіонер), його сини водій Іван Андрійович (див. фото), слюсар Максим Андрійович, дочка за-

КАМЕНЯРСЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ

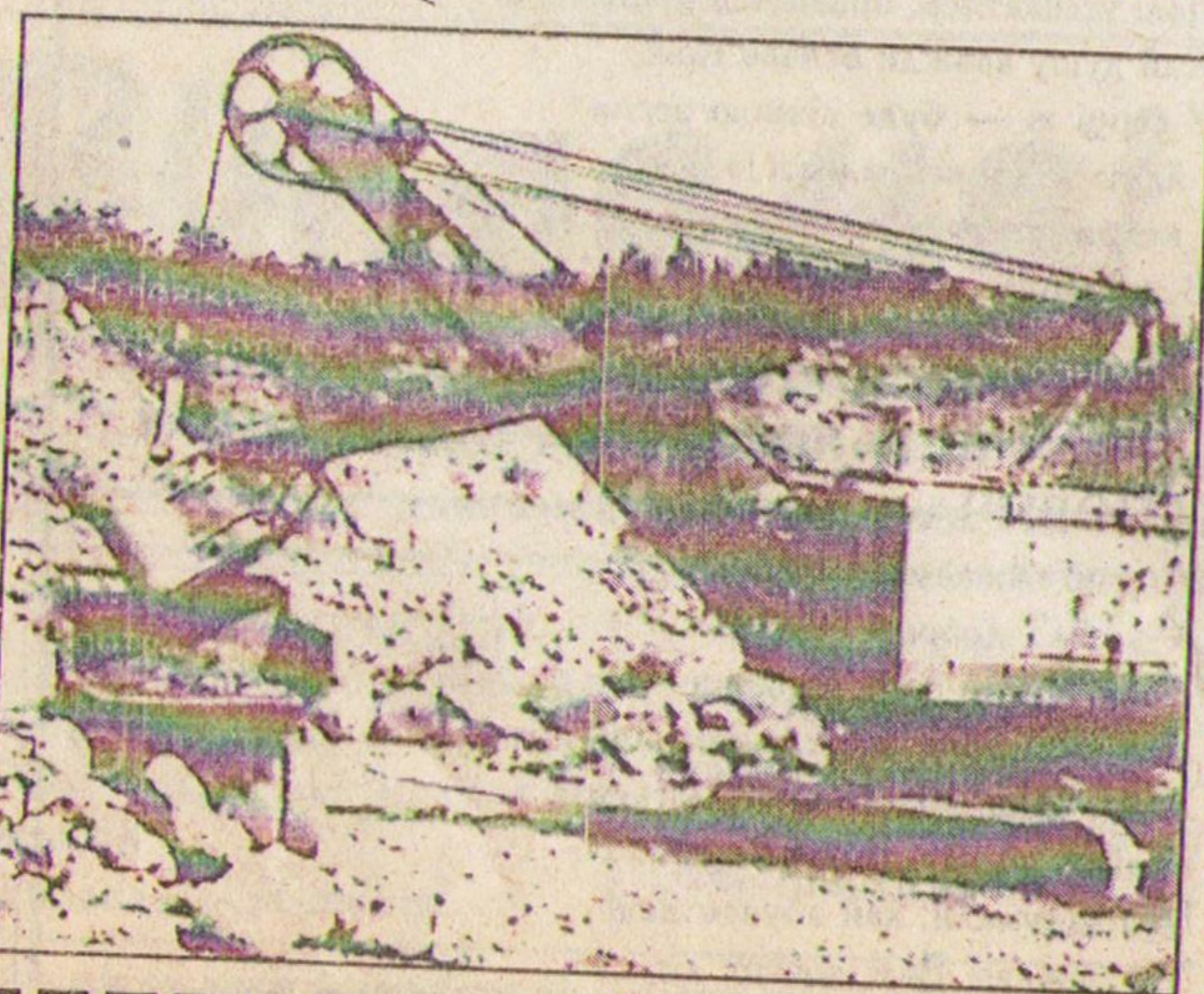

т і й с ь к і
замовники, де-
який прибуток
дає реалізація
відсіву, який
закупляють
сільськогоспо-
дарські підпри-
ємства.

Останні роки
були важкими
для томашгородських каменярів. Зна-
чно знизились темпи виробництва
продукції через нестачу потрібної тех-
ніки, запчастин, вибухових матеріа-
лів, перебої в постачанні електроене-
ргії.

В цьому році справи на заводі зна-
чно поліпшились, особливо в липні.
Цьому сприяло те, що нині завод за-
безпечений достатньою кількістю ви-
бухівки, є можливість бурити камінь,
пішла гірнична маса.

У порівнянні з відповідним періо-
дом 1997 року у першому півріччі цьо-
го року значно покращились вироб-
ничі показники. Якщо у минулому році
було вилучено 31,4 тисячі кубомет-
рів щебеню, то в нинішньому — 63,9

вального цеху, головним інженером. 18
останніх років займає посаду директо-
ра, нагороджений знаком "Почесний
залізничник".

— Саме завдяки його старанням ми
ще втримались на плаву, — розповідає
начальник планового відділу Ольга
Іванівна Стрілець, — в той час як інші
підприємства нашої системи згортають
виробництво, і нині навіть нарощуємо
виробництво щебеню. За шість міся-
ців реалізовано кам'яної продукції на
276,6 тисячі гривень, що значно біль-
ше, ніж у попередньому році за той же
період.

Досвідченими спеціалістами і кращи-
ми працівниками на підприємстві по-
праву вважаються начальник ремонтно-
транспортного цеху Володимир Євгено-
вич Терещук, на-
чальник планово-
технічного відділу
Віктор Іванович
Стельмашук, маши-
ніст екскаватора на-
вантажувального
цеху Андрій Воло-
димирович Гуз, тру-
довий стаж якого
складає 35 років,
водій автосамоски-
да БелАЗ Костянтин
Макарович Рудник,
оператор-електрик
Марія Петрівна Руд-
ник, машиніст кон-
веєра дробильно-

вна. Батько Євген Йосипович (нині
теж пенсіонер), його сини Володимир
Євгенович і Сергій Євгенович, дочка
Віра Євгенівна Климовець належать
до династії Терещуків, до династії
Щерб належать подружжя водій авто-
самоскида Іван Гаврилович Щерба і
робітниця гірничого цеху Надія Ада-
мівна Щерба, їх син — водій Сергій
Іванович. Всі вони трудяться на заво-
ді.

Каменярі вмють не лише працю-
вати, але й змістовно проводити свій
вільний час. Наприклад, Раїса Оле-
ксіївна Петрова, Борис Петрович Ку-
дитін, Віра Євгенівна Климовець, Во-
лодимир Миколайович Щур, колишня
робітниця заводу Надія Степанівна
Цуман є активними учасниками ху-
дожньої самодіяльності і неоднора-
зово радували томашгородців хоро-
шою піснею, веселим гумором та
жартами. В день святкування юві-
лею підприємства вони знову висту-
плять перед колективом і гостями з
хорошою концертною програмою.

Як бачимо, вмють томашгородсь-
кі каменярі працювати, творити,
відпочивати. І думається, що пере-
фразувавши відоме українське при-
слів'я, якраз можна відобразити ту
велику силу, яку являють собою пра-
цьовиті люди спільного українсько-
білоруського підприємства "Томаш-
городський щебзавод №5". Дійсно,
як кажуть, каменярському роду нема
переводу.

А. ПЕТРОВА.

жать Андрій
Дмитрович Пе-
хотін (нині пенсі-
онер), його сини
водій Іван Андрі-
йович (див.
фото), слюсар
Максим Андрі-
йович, дочка за-
відуюча матеріа-
льним складом
Антоніна Андрі-

